

13. tanulmány

A sáfárság eredményei

Március 24., szombat délután

Isten elvárja a Krisztus nevét viselőktől, hogy képviseljék, bemutassák Őt. Megszentelt, megtisztult és szent nép legyenek, világosságot árasztva mindazokra, akikkel csak érintkeznek...

Magasabb rendű, tisztább, nemesebb életre van igazán szükségünk. A világ figyeli, hogy milyen gyümölcsöket teremnek a hitvalló keresztények... A Biblia vallásával kapcsolatban kedvező vagy kedvezőtlen benyomások érik mindazokat, akikkel találkozunk.

Isten és angyalai is figyelnek. Az Úr arra vár, hogy népe életével bemutassa a kereszténység előnyeit a világiassághoz képest, és magasabb rendű, szent munkát végezzék. Isten arra vágyik, hogy meglessa követőit, amint bemutatják, hogy a befogadott igazság a mennyei Király gyermekeivé teszi őket. Szeretné, ha rajtuk keresztül kiárasztatná határtalan szeretetét és irgalmát. – *Maranatha*, 112. o.

Nem kell visszahúzódott, elszigetelt életet élnünk. Minden képességünkkel a körülöttünk élők javát szolgáljuk! Krisztus ebben példát mutatott nekünk. Amikor meghívták vacsorára a vámszedőkkel és a bűnösökkel, nem utasította vissza a felkérést, hiszen csak úgy oszthatta meg velük is üzenetét, ha a körükben tartózkodott. Minden ilyen alkalmat kihasználta, hogy beszéljen velük, és hatást gyakoroljon rájuk. Olyan témákat fejtett ki előttük, amelyek által örök érvényű igazságokat ismertetett meg velük. A nagy Tanító minket is ekképpen buzdít: „Úgy fényljék a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat!” (Mt 5:16) – *A keresztény nevelés alapelvei*, 498. o.

Most még észrevétlenek vagyunk, de ez nem marad mindig így. Elkezdődtek azok a folyamatok, amelyek a harcvonalba állítanak bennünket, és ha a történetírók vagy a világ nagy emberei megsemmisíthetnék az általunk képviselt igazságot, megtennék.

Isten minden gyermekének tudnia kell, mi az igazság. Fel kell készülnünk, hogy szelídséggel és félelemmel adjunk számot a reménységünkről – nem gőgös, dicsekvő, önelégült módon, hanem Krisztus szellemében. Közeledik az idő, amikor egyénileg, egyedül kell számot adnunk a hitünkről. – *Evangelizálás*, 54. o.

Kerüljük a vitákat, és inkább Jézus szeretetének egyszerű történetét mutassuk be! Mindig kutatnunk kell a Szentírást, mégpedig állandó jelleggel, hogy tudjuk, mit és miért hiszünk; és ha megkérdezik, „készek legyünk megfelelni mindenkinek, aki számot kér tőlünk a bennünk levő reménységről, szelídséggel és félelemmel” (1Pt 3:15). (...)

Ha a csüggedtek munkába állnának, hamar elfelejtenek a bátortalanságukat; a gyengék megerősödnének, a tudatlanok ismeretre tennének szert, és készen lennének bemutatni Jézus igazságát. Bármikor segítséget találnának annál, aki megígérte, hogy mindenkit üdvözít, aki hozzá jön, és átadja magát. – *Review and Herald*, 1895. június 25.

Március 25., vasárnap – A keresztény sáfárság és a kegyesség

Isten az élet tökéletes szabályát állította fel szent törvényében. Kijelentette, hogy a törvény követelményei az utolsó pontig minden emberre kiterjednek a világ végezetéig. Krisztus azért jött, hogy ezt a törvényt nagygyá és dicsővé tegye; kimutatta, hogy talapzata: a szeretet Isten és felebarátunk iránt; hogy az ember erkölcsi kötelességeinek foglalata: engedelmeskedni a szabályainak. Az Isten törvénye iránti engedelmességről Ő adott nekünk példát az életével. A hegyi beszédben pedig kifejtette, hogy a törvény követelményei túlmennék a külső cselekedeteken, kiterjednek a gondolatokra, sőt az indítékokra is. – *Apostolok története*, 373. o.

Krisztus tökéletes és szent példaképünk, akit követnünk kell. Sosem érhetjük el az Ő szintjét, de követhetjük Őt, erőnk szerint mindent megtehetünk, hogy hasonlítsunk rá. Ha elesünk, mert tudatosan bennünk bűnös állapotunk, megalázkodunk Isten előtt, és őszintén megtérve forrón imádkozunk Atyánkhoz a Krisztus nevében, adjuk át teljes lényünket, és mennyei Atyánk kétségkívül elfogad bennünket. A lelkünk mélyén rá kellene ébrednünk, hogy az erőfeszítéseink értéktelenek, mivel egyedül a győztes Krisztus nevében juthatunk győzelemre...

De ne számítsunk arra, hogy szenvedés nélkül győzelmet arathatunk! Jézus is szenvedett, amikor győzött értünk. Miközben az Ő nevéért szenvedünk, elutasítjuk kedvteléseink kielégítését, és visszavonulunk a földi gyönyörök kedvelői közül; nem szabad zúgolódnunk, hanem inkább örvidenünk kell, hogy olyan kiváltságban van részünk, hogy parányi mértékben Krisztus megpróbáltatásainak, áldozatának és önmegtagadásának részesei lehetünk. Jézus értünk szenvedett, hogy örök üdvösségben lehessen részünk. – *That I May Know Him*, 265. o.

A keresztény élet harc és menetelés. Ebben a csatában nem lehet lazítani. Állandó és kitartó erőfeszítéseket kell tenni. Csak szakadatlan igyekezet árán arathatunk győzelmet győzelemre Sátán kísértésein. A keresztény feddhetetlenségre töretlen igyekezettel kell eljutnunk, és azt megfeszített akarattal őriznünk.

A kemény, kitartó erőfeszítés nélkül senki sem jut magasabbra. Mindenkinek meg kell küzdenie az eredményért. Senki más nem vívhatja meg a mi csatánkat. Egyénileg vagyunk felelősek a harc kimeneteléért. Ha Noé, Jób és Dániel ma élne, a saját, igaz életükkel még ők sem menthetnék meg sem a fiukat, sem a leányukat. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 446. o.

„A gyümölcsseikről ismeritek meg őket” (Mt 7:20) – mondta a Megváltó. Krisztus minden igazi követője gyümölcsöt hoz az Ő dicsőségére. Az élete bizonyítja, hogy jó munkát végzett benne a Szentlélek, a munka gyümölcse pedig a szentség. Élete megtisztult, nemessé vált jó cselekedetei az igazi kegyesség bizonyítékai. – *Tanácsok szülőknek, nevelőknek és tanulóknak*, 266. o.

Március 26., hétfő – Elégedettség

A boldogságunkhoz törekednünk kell elérni a Krisztus által bemutatott jellemet. Jézus legszembetűnőbb vonása az önmehtagadása és a jótékonyága volt. Az Úr nem azért jött, hogy a maga javát keresse, hanem szertejárt, jót tett, ez volt az étele és itala. Mi is szent közösségben élhetünk vele, ha követjük Megváltónkat; ha naponta igyekszünk magunkba fogadni jellemét, és követni példáját, akkor áldás leszünk a világnak, és megelégedést biztosítunk magunknak idelelenn, az eljövendőkből pedig örök jutalmat. – *Bizonyágtételek*, 4. kötet, 198–199. o.

Szüntelen haladjunk a lelkeség útján, hogy a jellemünk tetsszen Istennek! Értéktelennek kell minősítenünk mindent, ami gyengíti a hitünket és a Megváltónkba vetett bizalmunkat. Minél nagyobb lelkünkben a ragyogás, annál nagyobb a kötelességünk, hogy másoknak is adjunk ebből a világosságból. Isten akarata, hogy tündököljön világosságunk a bűnben szenvedő, sötét Földön. Őt dicsőítjük, ha személyes életünkkel a jellemét tükrözzük...

Ha megpihensz Krisztus szeretetében, és egyre inkább közeledsz hozzá, bízni fogsz abban, hogy Megváltód és életadód véghezviszi a lelked üdvösségét. Isten azt akarja, hogy a megelégedés lelkületében békét és nyugalmat találjunk a szeretetében. A Jézus Krisztus által felajánlott életöröm végtelenül értékesebb az aranynál, ezüstnél és drágaköveknél. – *In Heavenly Places*, 186. o.

Az embereknek valami jobbat kell felkínálnunk, mint amijük van: Krisztus békességét, amely minden értelmet felülhalad. Beszéljünk nekik Isten szent törvényéről, jellemének tükröképéről, amely kifejezi azt, mit vár el tőlük Urunk. Mutasd meg nekik, hogy a világ tovatűnő örömeinél és múltó gyönyöreinél milyen végtelenül különb a menny soha el nem múltó dicsősége! Beszélj nekik a Megváltóban található szabadságról és nyugalomról! „Valaki... abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik” (Jn 4:14) – nyilatkoztatta ki Jézus.

Magasztald fel Jézust, és kiáltsd: „Íme, az Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit!” (Jn 1:29). Csak Ő tudja kielégíteni a szív sóvárgását, és csak Ő tud a lélekben békét teremteni.

A világ minden embere közt a reformátoroknak kell a legönzettebb, legkedvesebb, legudvariasabb embereknek lenniük. Életükben meg kell látszania az önzetlen cselekedetekben kifejeződő igazi jósnak. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 140–141. o.

Krisztust mindenütt az Atya jelenléte vette körül. Így semmi sem érte Őt, csak amit a végtelen szeretet a világ áldására megengedett. Az volt számára – s ez a mi számunkra is – a vigasz forrása. Akit Krisztus lelkülete itat át, az Őbenne él. Az őt ért csapás a Megváltóra hull, aki jelenlétével körülveszi. Bármilyen éri, nincs szükség arra, hogy ellenálljon a gonosznak, mert Krisztus a védelme. Csakis Urunk hozzájárulásával érheti bármilyen, és „tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden a javukra van, mint akik az Ő végzése szerint hivatalosak” (Róm 8:28). – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 64. o.

Március 27., kedd – A bizalom

Isten azt akarja, hogy bizzunk benne, és örvendjünk jószágának. Naponta felkínálja számunkra, nekünk pedig észre kell vennünk, és el kell sajátítanunk ajándékait. Bármilyen nagy és dicsőséges lesz teljes szabadulásunk a mennyben, már itt e Földön meg kell tapasztalunk ennek az örömét. Mennyei Atyánknak köszönhetően már jelen életünkben szabadok lehetünk. Naponta szükségünk van ápolnunk az életünkben jelenlévő Üdvözítőnkbe vetett hitünket. Szükségben lévő, kiszolgáltatott lelkeként rajtunk kívül és felettünk álló erőben és a láthatatlan támaszban bízva nyugalmat és békét találhatunk a sűrű felhők között is. Énekeljünk a szabadulásról és az örömről, amelyet Isten jelenlévő szeretete szerez! Éljük már most az Isten Fiába vetett hit által! – *Istennel ma*, 58. o.

Szükségünk van a menny vezetésére. Bízz Istenben teljes szívedből, és Ő sosem árulja el bizalmadat! Ha segítséget kérsz tőle, kérésed nem lesz hiábavaló. Igéje és Szentlelke által egészen közel jön hozzánk, hogy bizalomra bátorítson, ezer úton próbálkozik bizalmad megnyerésére.

Semmi sem szerez számára nagyobb örömet, mint az, hogy elfogadja a tőle erőt kérő gyöngéket.

Ha imában hozzá fordulunk, meghallgatja a könyörgéseinket, és végtelen karjával megszabadít. Nem létezhet olyan helyzet, amelyben Isten elfordítaná arcát népe kéréseitől. Amikor minden megoldás kudarcot vallott, az Úr mindig, minden szükségben jelen volt segítségével. Isten áldjon meg, szegény, megbántott lélek! Kapaszkodj erősen karjába! Elfogad téged és családotad minden fájdalmaddal együtt, ha terheidet teljesen Őrá rábírod. – 42. levél, 1875. július 4.

Veszélyes az embernek szembeszegülni az igazság, a kegyelem és igaz élet Lelkével, mivel a megnyilvánulásai nem az elgondolásuk szerinti, és nem alkalmazkodnak a terveikhez. Az Úr a maga módján fáradozik. Az emberek könyörögjenek, hogy mentesek legyenek az énjüktől, és egyetértsenek a mennnyel. Így imádkozzanak: „Ne az én akaratom, ó, Isten, hanem a tied legyen meg!” Ne felejsék el, hogy Isten útjai nem az ő útjaik. Isten gondolatai nem az emberek gondolatai, hiszen Ő mondja: „Amint az ég magasabb a Földnél, úgy útjaim is magasabbak útjaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál.” – *A Te Igéd igazság*, 2. kötet, 1004. o.

Március 28., szerda – Befolyásunk

A világosságban járni azt jelenti, hogy határozott döntést követően a gondolatainkkal és az akaratérőnkkel őszintén Krisztus jellemét tükrözzük. A sötét gondolatokat teljesen elvetjük. Nem szabad megelégednünk, és ezt mondanunk, hogy „Isten gyermekei vagyunk”. Jézusra tekintünk folyton? Őt szemlélvén átváltozunk a képmására? (...)

Amikor a menny világossága ráragyog az emberre, az arca a benne lakozó Isten örömét sugározza. Krisztus hiánya teszi az embereket szomorúakká, kételkedőkké, az életüket a sóhajok zarándoklatává. Isten Igéjének központi témája az öröm mindazok számára, akik elfogadják Őt. Miért? Mert az élet világossága lakozik bennük, és ez a világosság vidámságot és örömet hoz, amely a jellemben és a magatartásban egyaránt megmutatkozik. – *Sons and Daughters of God*, 200. o.

Az újonnan megtértek állandóan fejlődnek a kegyelemben. Mind több kegyelmi ajándékban részesülnek, de nem azért, hogy véka alá rejtsek, hanem továbbadják mások áldására. Az igazán újjászületett ember a sötétségben élők üdvösségéért munkálkodik. Csak az őszintén megtértek nyújtják ki karjaikat hitben, hogy újabb és újabb lelkeket mentsenek meg. Akik ezt cselekszik, azok Isten képviselői, fiai és leányai, nagy vállalkozásának részesei; és munkájuk hozzájárul a romlás, a rés megépítéséhez, amelyet Sátán és alattvalói ütöttek Isten törvényén. – *Evangelizálás*, 282. o.

Dánielt az Úr hűséges sáfárának tartotta, aki sosem feledkezett meg róla, hanem imában szüntelen kapcsolatban állt vele. Azt olvassuk a Bibliában, hogy az Úr tudást, ismeretet adott Dánielnek és barátainak, hogy bölcsek legyenek, és írásra, nyelvre tanítsák az embereket...

Bárhonl vagy, mindenki lássa, hogy Istent dicsőíted. A lényedből az emberi mindig maradjon árnyékban, és Isten, az emberiség egyedüli reménysége mutakozzon általad! Minden ember az örök sziklára, Krisztus Jézusra építse jellemének a házát. Csak így állhat meg a tomboló viharok közepette.

... Az Úr mindenkit, aki zászlaja alatt áll, megtanít kegyelme hűséges sáfárának lenni. A halhatatlan elveit feltárta neki, amelyek előtt egy napon minden földi hatalomnak térdet kell hajtania. Az igazságot bíztá ránk. Ne rejtjük véka alá a világosság értékes sugarait! Engedjük, hogy otthonunk minden tagja részesüljön belőle...

... Életed minden pillanata azzal teljen, hogy a talentumaidat kama-toztatod! Azok az Úréi, vissza kell neki szolgáltatnunk. Ne a saját, hanem az Úr tulajdonával foglalkozz tehát! Egy napon eljön majd, hogy kamatos-tól visszavegye, ami az övé. Légy hűséges sáfára, hogy békében találkozhass vele ama napon! – *Lift Him Up*, 366. o.

Március 29., csütörtök – Szavak, amelyeket (nem) szívesen hallgatunk

Az önző keresztények szégyent hoznak Üdvözítőjükre. Látszólag nagyon buzgón tevékenykedhetnek az Úr szolgálatában, de mindenbe

önzést szőnek. Az önzés magvát hintve el, végül le kell aratniuk a romlás gyümölcsseit... Az önző szolgálat sokféle alakot ölt. Némelyik ártalmatlannak tűnhet. A látszólagos jóság a valódi jóság látszatát kölcsönözheti nekik. Ezek azonban nem teremnek dicsőséget az Úrnak. Az ilyen szolgálat akadályozza az Úr ügyét. Krisztus mondja: „Aki nincs velem, ellenem van. Aki nem velem gyűjt, tékozol.”

Nem bízhatunk meg azokban, akik énjüket hozzák a munkájukba. Ha Krisztusban szem elől veszítenék magukat, az igyekezetük értékes lenne az Úr ügye számára. Akkor a tanításaihoz szabnák az életüket. Az Ő csodálatos, szeretetből fakadó terveihöz alakítanák a terveiket. Az önzést száműznék igyekezetükből... Üdvözítőnk életét a lemondás, az alázatos gondolkodás, a nemes szándék jellemezte... (idézi Mt 16:24 versét). – *A Te Igéd igazság*, 5. kötet, 1096. o.

Krisztust az elveszett lelkek iránti szeretet juttatta a Kálvária keresztre. A lelkek iránti szeretet fog minket is lemondásra és áldozathozatalra vezetni az elveszettek megmentéséért. Ha követői visszaadják az Úrnak, ami az övé, kincset gyűjtenek a mennyben, amely az övék lesz, amikor e szavakat hallják: „Jól vagyon, jó és hű szolgám. Menj be a te uradnak örömébe!” (Mt 25:21) (...) Az üdvözült lelkek látása lesz azok jutalma, akik a Megváltó nyomdokán haladnak. – *Bizonyságtételek*, 9. kötet, 48. o.

Milyen félelmetes jelenet lesz az, amikor végül a nagy fehér trón előtt ítélet elé állítják a világot, hogy felelősségre vonják, miért vetette el Krisztust, Isten hírnökét! Micsoda számadást kell adni, amiért kereszthez szegezte Őt, aki a törvény élő leveleként jött a világunkra.

Isten mindenkinek felteszi a kérdést: Mit műveltél egyszülött Fiammal? Mit felelnek azok, akik nem voltak hajlandóak elfogadni az igazságot?... Akik elvetik a kinyilatkoztatott mennyei világosságot, azok Krisztust vetik el. Azt az egyedüli eszközt, amely által meg lehetnének tisztítva a szennytől... Az Úr majd nekik mondja: „Sohasem ismertelek titeket! Távozzatok tőlem!” Isten kétségkívül bosszút áll Fia haláláért. – *A Te Igéd igazság*, 5. kötet, 1106–1107. o.

Az Űrban – hatalmas ereje által – erősek lehetünk. Ha Krisztust befogadjuk, hatalommal ruház fel. A bennünk lakozó Űdvözítő ránk ruházza hatalmát. Az igazság mindennapi ételünk ké lesz. A tetteinkben nem űti fel többé fejét a becstelenség. Alkalmas időben tudunk szólni azokhoz, akik nem ismerik az igazságot. Krisztus szívünkben való jelenléte életadó hatalom, az egész lényünket megerősíti. (...)

Tudjátok, milyen közel jön hozzánk Jézus? Mindegyikünkhez személyesen szól. Mindenki előtt felfedi magát, aki magára kívánja venni igaz tetteinek, jellemének a palástját. Kijelenti: „Mivel én vagyok Urad, Istened” – „jobb kezed fogom.” Helyezzük magunkat oda, ahol kézen foghat, ahol meghalljuk megnyugtató és hatalmas kijelentését: „Én vagyok az élő: halott voltam, de most örökkön-örökké élek.” – *Bizony-ságtételek*, 7. kötet, 63. o.

Március 30., péntek – További tanulmányozásra

Istennel ma, „Légy Isten katonája!” c. fejezet.